

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1136/2006⁽¹⁾, i den mån som den inför en antidumpningstull för de spakmekanismer som tillverkas av sökanden utöver den tull som skulle ha betalats om den omtvistade justeringen av exportpriset inte hade företagits, och
- förplikta rådet att bära rättegångskostnaderna i förevarande mål, inbegripet kostnaderna i första instans.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att i den överklagade domen ges inte begreppet normalvärde, som definieras i artikel 2.7 a i rådets förordning (EEG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen i dess ändrade lydelse,⁽²⁾ korrekta rättsverkningar. I den överklagade domen drar följaktligen förstainstansrätten den felaktiga slutsatsen att det motsvarande normalvärde som fastställs i enlighet med denna bestämmelse nödvändigtvis överensstämmer när de relevanta produkterna lämnar produktionskedjan i Kina, trots det att det i den överklagade domen slås fast att det inte var företaget i Kina som hade haft försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för såväl import- och exportförsäljning, utan närstående företag i ett land med marknadsekonomi, nämligen Hong Kong. Genom domen åsidosätts till följd av denna felaktiga slutsats artikel 2.10 i rådets förordning (EG) nr 384/96, i dess ändrade lydelse, genom att institutionernas justering av exportpriset, som avsåg avdrag för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som de närstående företagen i Hong Kong haft, bibehålls.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1136/2006 av den 24 juli 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av spakmekanismer med ursprung i Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 205, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 56, s. 1.

Talan väckt den 10 december 2009 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-512/09)

(2010/C 37/31)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Iro Dimitriou och A. Margelis)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 26.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG⁽¹⁾ av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/66/EG med nationell rätt löpte ut den 26 september 2008.

⁽¹⁾ EGT L 266, 26.9.2006, s. 1.

Talan väckt den 11 december 2009 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-513/09)

(2010/C 37/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Peere och A. Marghelis)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/66/EG löpte ut den 26 september 2008. Vid den tidpunkt då förevarande talan väcktes hade svaranden emellertid ännu inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet, eller hade åtminstone inte underrettat kommissionen om sådana åtgärder

(¹) EUT L 266, s. 1.

Talan väckt den 11 december 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-518/09)

(2010/C 37/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: I.V. Rogalski och P. Guerra och Andrade)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 FEUF

— genom att inte i sin lagstiftning göra åtskillnad mellan företagsetablering och tillfälligt tillhandahållande av tjänster, vad gäller fastighetstransaktioner som utförs av fastighetsbyråer och fastighetsmäklare,

— genom att ålägga fastighetsbyråer och fastighetsmäklare från andra medlemsstater skyldigheten att göra en fullständig registrering vid det portugisiska bygg- och fas-

tighetsinstitutet (InCI I.P.) för att tillfälligt tillhandahålla tjänster,

— genom att ålägga fastighetsbyråer och fastighetsmäklare från andra medlemsstater skyldigheten att förfoga över ett positivt eget kapital i den mening som avses i den portugisiska lagstiftningen,

— genom att föreskriva att fastighetsbyråer och fastighetsmäklare från andra medlemsstater är underkastade InCI I.P.:s disciplinära tillsyn i dess helhet,

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF genom att föreskriva att fastighetsbyråer inte får bedriva annan verksamhet än fastighetsförmedling, med undantag för fastighetsförvaltning för annans räkning, och att fastighetsmäklare inte får bedriva annan verksamhet än fastighetsförmedling, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den portugisiska lagstiftningen om fastighetsförmedling innebär ett stort antal inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster.

Den portugisiska lagstiftningen är tillämplig på all fastighetsförmedling som rör fastigheter i Portugal och som utförs av rättssubjekt vars verkliga säte eller hemvist är beläget i andra medlemsstater.

Enligt portugisisk rätt måste en fastighetsbyrå uppfylla sju villkor, och en fastighetsmäklare fyra villkor, för att få bedriva fastighetsförmedling.

Villkoren avseende byråns rättsliga form och organisation är inskränkande.

Villkoret avseende yrkeskvalifikationer är även det inskränkande.

De portugisiska bestämmelserna om fastighetsförmedling skiljer sig från vad som är utmärkande för traditionell mäklarverksamhet. Det är inte fråga om mäklarverksamhet utan om agenturverksamhet.

Villkoret att ansvarsförsäkring ska tecknas i enlighet med portugisisk lagstiftning utgör en omotiverad inskränkning.